

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 100 stemmer (S, V, KF, SF, RV, CD og DF) mod 7 (FP og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 43: Forslag til lov om film.

Af kulturministeren (Jytte Hilden).

(Fremsat 30/10 96. Første behandling 20/11 96. Betænkning 5/2 97. Anden behandling 18/2 97. Tillægsbetænkning 19/2 97).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Margrete Auken (SF):

Nogle gange går tingene utilladelig sjusket og hurtigt, og jeg vil gerne påtage mig ansvaret for ét sjuskeri.

Jeg kom til at sige, at SF vil stemme imod ændringsforslag nr. 1. Det vil vi ikke, det skal vi nok stemme for. Jeg troede faktisk, det var kommet med i den forrige pulje, og derfor var jeg ikke opmærksom på det. Derimod var jeg blevet opmærksom på den, synes jeg, ganske voldsomme forringelse af forbedringerne af beskyttelsen af børnene, som ministerens ændringsforslag er udtryk for.

Jeg kan forstå, at det, ministeren nu foreslår, har alle andre købt lige hen over bordet, for det har ikke været til grundig diskussion. Det er rigtigt, at der har været en masse for at brokke sig, og vi har fået en masse henvendelser fra folk. Men jeg har ikke hørt nogen diskussion i anledning af, at man nu siger, at med hensyn til en bestemt type af disse film, som kan være meget uhyggelige for små børn, er det godt nok, hvis

der er voksne med. Jeg ved dog, at man f.eks. diskuterede Disneys film, fordi der er nogle af dem, der er forrygende uhyggelige; men hvis man holder far eller mor i hånden, når man er 4, 5 og 6 år, og ikke bare en storesøskende, der er sat til at passe én, er de gode nok.

Men nu har vi pludselig fået et forslag, som indebærer, at 7-års-grænsen ikke er det papir værd, den er skrevet på. Hvis vi taler om 11-års-grænsen, er den noget værd – det medgiver jeg – men det er den alligevel ikke i de forholdsvist alvorlige tilfælde, hvor forældrene sender børnene af sted alene, fordi Disney lyder som noget, man kan hygge sig med derhjemme, og så overser de måske, at den er frarådet, fordi de er så sarte i filmcensuren.

Jeg er simpelt hen meget, meget ked af pludselig at møde det ændringsforslag i tillægsbetænkningen. Jeg anede ikke, at ministeren havde fået den, synes jeg, lidt klodsede idé at ophæve beskyttelsen af de 7-årige.

Vi har fået en henvendelse fra Børnerådet, som er lige så forskrækket som jeg over, at det, vi var så glade for, alligevel er blevet molesteret igen på et ret alvorligt punkt. Jeg ved ikke – det er meget sent, men vi har jo ikke haft andre lejligheder til at drøfte det, det hele lå jo færdigt i udvalget, og der var ikke noget at tage fejl af – men jeg vil sige, at vi undlader at stemme til lovforslaget, for det er ikke godt nok. Jeg synes, det er en så trist forringelse, ministeren har lavet, og jeg tror såmænd, det skyldes sjusk; men det hjælper jo ikke noget, det kommer til at stå i loven nu, og det er faktisk ret alvorligt, så det vil jeg hermed beklage og selvfølgelig fastholde, at vi med alle de kræfter, vi har, stemmer imod ændringsforslag nr. 2.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg synes, at ændringsforslaget og tillægsbetænkningen meget klart viser, at der ligesom er to veje at gå i dette censurspørgsmål. Det ene ville være at fastholde den gamle ordning, som vi er imod, fordi den laver en unødigt kriminalisering, og i stedet gå over til det, som vi synes er reelt: Der skulle være en ren ledsageordning hele vejen igennem, forstået på den måde at man brugte al sin energi på at forklare de voksne, at denne film er altså ikke egnet for børn af de og de grunde, og derfor bør I ikke tage børnene med ind og se den. Det ville være en konkret, kontant vejledning.

Men nu laver man et system, hvor man siger, at den og den film er ikke egnet, og med det